Весно – слов'янко синьоока,
тобі мої пісні складаю!
Вода шумить у сто потоках,
що з дна сріблистим мохом сяють.
Направо льон і льон наліво,
дібровою весілля іде.
Скрипки окрилюються співом,
і дзвонять тарілки із міді.
Розкотисті музики грають,
свячене сонце в короваю.
Весна весільна і п'янлива,
червоний клен, мов стяг.

Це ти мене заворожила
на смерть і на життя.